

[Skatteministeren]

servicetilbud, der indeholdes i systemet med selvangivelsesforslag (prints selvangivelsen).

Lovforslaget som helhed forventes at være administrativt neutralt, eventuelt indebærer det en mindre administrativ lettelse.

Lovforslaget har ikke nævneværdige provenumæssige virkninger.

Lovforslagets hovedsigte er imidlertid at skabe en tiltrængt tydeliggørelse af borgernes rettigheder og pligter i forhold til skattemyndighederne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en mere fremadrettet og effektiv bedriftssundhedstjeneste.

(Beslutningsforslag nr. B 53).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Nyrup Rasmussen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af Københavns Fondbørs' internationale status.

(Beslutningsforslag nr. B 54).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Afhændelse m.v. af almenyttige boligselskabers ejendomme. Boligselskabernes Landsbyggefonds virksomhed. Kommunal driftsstøtte. Nødlidende ikkestatsstøttede ungdomsboliger. Ændrede opsigelsesregler for ungdomsboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Boligministeren fremsætter her forslag i otte punkter om dels at lave nogle regelændringer, dels at foretage ændringer på nogle områder, hvor der er tale om et vist politisk indhold. Der er enkelte punkter, som jeg godt vil gøre kommentarer til:

Punkt III. Her vil ministeren begrænse Byggeskadefondens ret til at søge regres til 5 år, når det drejer sig om sælgeransvar. Vi mener ikke, at det er indlysende klart, at der skal laves en sådan ændring. Vi har i forvejen, når det drejer sig om det støttede byggeri, en regel om, at entreprenørers, leverandørers og rådgiveres ansvar kan bortfalde efter 5 år, når der er foretaget en vurdering. Når Byggeskade fonden har foretaget en opretning, kan der så gøres regres over for disse parter, og derefter skulle de være løst fra deres ansvar. Men det er ikke indlysende klart, at sælgeransvaret skal følge denne regel. Hvad er begrundelsen for, at sælgeransvaret skal overtages af Byggeskade fonden i de tilfælde, hvor det ikke drejer sig om den del af sælgeransvaret, som er dækket af entreprenør- og leverandøransvar osv.? Hvad er baggrunden for, at det skal dækkes af Byggeskade fonden? Det vil vi godt have nærmere klargjort i udvalget.

Så er der punkt VI, hvor der skal laves nogle ensartede regler for kollegiers og ungdomsboligers bestyrelser. Det kan sikkert være udmærket, men også her er der nogle ting, som vi godt vil have afklaret. Nu er der jo mange former. Der er rene kollegier, og der er integrerede ungdomsboliger, og der er rene ungdomsboligafdelinger, og der er ungdomsboliger som afdelinger i et almenyttigt boligselskab. Også det vil vi altså gerne diskutere nærmere i udvalget.

Så er der et par punkter, som vi er mere skeptiske over for. Det drejer sig om kommuners adgang til at råde over 25 pct. af ungdomsboligerne til løsningen af nogle boligsociale problemer. Her vil jeg godt spørge: Hvad er det for boligsociale problemer, som ministeren tænker på, og som ikke i forvejen er dækket af de regler, som gælder for ungdomsboliger, altså ungdomsboliger for unge under uddannelse og andre unge? Hvad er det for boligsociale problemer, der ikke er dækket af det formål, som i øjeblikket er ungdomsboligers? Er det blot et

[Svend Andersen]

spørgsmål om at flytte et problem fra ét område over til et andet område frem for at løse selve problemet?

Så er der spørgsmålet om opsigelsesreglerne for ungdomsboliger. Det er vi heller ikke helt sikre på er en fornuftig ordning. Når man ser på praksis, foregår det jo ret hensynsfuldt både over for ansøgere og med hensyn til sikring af en normal og fornuftig drift af ungdomsboligafdelingen eller kollegiet. I øjeblikket er det sådan, at man kan opsiges unge, når deres uddannelse er færdig. Nu foreslår ministeren, at de skal opsiges, når uddannelsen er færdig. Hvordan harmonerer det med bestyrelsens beføjelser og bestyrelsens pligt til at administrere institutionen efter nogle givne retningslinjer? Er der eksempler på, at man ikke følger disse retningslinjer? Og hvorfor kan det ikke fortsat være sådan, at man, hvis det er hensigtsmæssigt, bliver boende i et halvt år eller et år efter, at uddannelsen er ophørt? Hvis bestyrelsen eller administrationen finder ud af, at det er hensigtsmæssigt for alle parter, hvad er der så til hinder for, at denne almindelige og meget fleksible praksis får lov til at fortsætte?

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg vil anbefale, at man læser mere end bare overskriften, når man tilegner sig, hvad der står i L 134, idet der jo indledes med »Afhændelse m.v. af almennyttige boligselskabers ejendomme«, og det kunne jo tyde på, at det var et meget dramatisk lovforslag, vi havde til behandling her i dag. Men det er jo, som det fremgår af bemærkningerne, en række støttede byggerier, der nu skal – om jeg så må sige – afbureaukratiseres i deres drift og i dagligdagen. Den konservative folketingsgruppe kan kun støtte disse bestræbelser.

Vi regner med – og vi tror også på – at det sker, således at det bliver mere gennemskueligt for kommunerne og bliver mere gennemskueligt ikke mindst for lejerne og brugerne af disse forskellige ejendomme. Og først og fremmest bliver det en lettelse i statsadministrationen, så at, jeg vil næsten sige rutinesager ikke skal ind at vende omkring boligministeren eller Boligministeriet.

Når man foreslår en række ændringer som disse, vil jeg også gerne her komme med nogle kommentarer. Jeg tror, det er nyttigt, at man får præciseret bestemmelserne om Boligselskaber-

nes Landsbyggefonds udlåns- og tilskudsvirk-somhed.

Vi mener også, det er en god idé, at man begynder at se lidt på de nødlidende kollegier, som ikke er statsstøttede. Det er typisk 4. Maj Kollegierne, som er gode, gamle kollegier, men som måske mange steder er knap så tidssvarende, fordi de typisk ligger meget små steder og det måske derfor kan knibe med at få det nødvendige antal kroner og ører til den nødvendige modernisering. Derfor hilser vi dette forslag velkomment.

Det må også være rigtigt, at kollegier og ungdomsboliger, hvis antal nu efterhånden er så stort, at de er sammenlignelige, kommer ind under de samme driftsregler. Her tænker jeg på bestyrelsesansvaret. Man vil gerne have, at den tredeling, som vi kender fra den gamle ungdomsboliglov, nu skal videreføres inden for hele dette område. Jeg tror, det er hensigtsmæssigt.

Vi kan også støtte, at der bliver en *skal*-regel for, hvor længe man må benytte ungdomsboliger. For *kan*-regler kan tolkes, og de kan sågar tolkes så langt, at man måske glemmer formålet med disse boligernes opførelse. Vi har jo haft en tendens til at bygge forskellige boligformer for forskellige befolkningsgrupper. Men her, hvor det netop er deciderede ungdomsboliger til unge under uddannelse, hvor man altså også definerer, hvad det vil sige, lægger man sig op ad undervisningsministerens definition, hvad jeg synes er korrekt, for så får vi igen mindre af den diskussion, der alene kan være til skade for brugerne.

Jeg finder det rigtigt, at der for disse ungdomsboliger, som er til rådighed for uddannelsessøgende, også skal være en *skal*-regel, for ellers sander dette område til. Hvor man fra en uddannelsesinstitutions side regner med, at man har det nødvendige antal værelser til rådighed for de studerende, risikerer man, at værelserne rent faktisk bliver besat af ikke-studerende, og det var jo ikke meningen.

Derfor kan vi kun støtte dette lovforslag, og vi håber på, at det får en hurtig gang gennem udvalget, men selvfølgelig med en seriøs adgang til at stille spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Der er her tale om et lovforslag, der indeholder mange forskellige elementer, også elemen-

[Holger K. Nielsen]

ter, der ikke har så meget med hinanden at gøre. Jeg synes generelt, det er utilfredsstillende, at der er blevet praksis for, at vi her i Folketinget behandler disse lovforslagspakker, hvor der i ét lovforslag er så mange forskellige elementer, som man skal tage stilling til. Selv om jeg indrømmer, at det teknisk er korrekt nok, synes jeg, det er politisk utilfredsstillende.

Der er ting i det, som vi ikke har problemer med. Ændringerne omkring kollegierne er vi generelt positive over for, selv om der naturligvis i forlængelse af det, den socialdemokratiske ordfører sagde, er ting, der skal undersøges nærmere i Boligudvalget.

Vi har heller ikke problemer med punkt V om kommunalbestyrelsens adgang til at yde tilskud til merudgifter i forbindelse med afslutning af byggeregnskaber.

Vedrørende det, som måske er den større del af det, nemlig punkt I, hvor man delegerer beføjelsen til kommunalbestyrelsen til godkendelse af afhændelse og forandringer af almenyttige boligselskabers ejendomme, er det jo korrekt, som den konservative ordfører sagde, at der ikke i dette lovforslag ligger den store dramatik. Man kunne ved første øjekast få en fornemmelse af, at det var boligministerens idé om at privatisere den almenyttige boligsektor, det her drejer sig om. Det er det naturligvis ikke, men jeg synes alligevel, når jeg læser om denne lempelse af mulighederne for at afhænde almenyttige boligselskabers ejendomme, at det er svært helt at se bort fra den sammenhæng, der er med boligministerens øvrige ideer om, at de almenyttige boliger skal privatiseres. Og det skal så være en bemærkning her, at når man giver en vis herre en lillefinger, så . . . . .

Vedrørende forandringer, nemlig den foreslåede § 3 b, gør man i bemærkningerne meget ud af, at man vedrørende nedlæggelse af lejligheder i Boligministeriet hidtil har anlagt en meget restriktiv praksis. Man skriver i bemærkningerne, at i og med, at denne kompetence nu overlades til kommunalbestyrelserne, forudsættes det, at kommunalbestyrelserne oprettholder den hidtidige, meget restriktive praksis.

Jeg vil godt høre, hvad man bygger denne forudsætning på. Og hvis det nu viser sig, at kommunalbestyrelserne ikke lever op til den forudsætning, har man så fra regeringens side tænkt sig at gøre noget ved det?

Det er jo det, som er et generelt problem, når man overlader disse ting til kommunerne. Der er kommuner, der formentlig vil gøre det helt udmærket, men der er andre kommuner, som vil gøre det knap så udmærket. Derfor er man nok nødt til fra regeringens side, for så vidt man fastholder den målsætning, at der bør være en restriktiv praksis med hensyn til nedlæggelse af lejligheder – og den er jeg enig i – at gøre sig klart, hvad man så vil gøre, hvis det nu ikke viser sig at kunne holde stik i praksis.

Vedrørende lempelserne af sælgeransvaret er jeg ligesom den socialdemokratiske ordfører skeptisk. Jeg vil godt høre nærmere om hvorfor og om, hvorvidt der er en saglig begrundelse for, at man gennemfører denne ændring.

Hvad angår regelforenklingerne for udlån og tilskud til driftsudgifter fra Boligselskabernes Landsbyggefond, er det for mig lidt uigennemskueligt, hvad konsekvenserne af disse regelforenklinger vil være. Også her er der tale om nogle decentraliseringer. Men vi ønsker i hvert fald at få konsekvenserne nærmere afklaret i Boligudvalget, før vi bider spids på denne ændring.

Mejdahl (V):

I lovforslaget foreslår boligministeren en række ændringer og forenklinger i boligbyggeriloven, som der kan være mange gode grunde til at gennemføre. Jeg skal på Venstres vegne give tilslutning til lovforslaget.

Vi synes, at det er både rigtigt og forsvarligt, at boligministeren lægger så mange af sine beføjelser som muligt ud til kommunerne. Jeg tror, det vil være en fordel at inddrage kommunerne i boligpolitikken i endnu højere grad fremover, end tilfældet er i dag. Lad kommunerne få mere kompetence og større økonomisk ansvar, så vil vi opnå en bedre ressourceudnyttelse på den del af boligområdet, som støttes af offentlige midler.

De konkrete forslag til ændringer er helt i tråd med det, som jeg lige har sagt. Når kommunerne får adgang til at yde et tilskud til en ungdomsboligbebyggelse, må det være frivilligt, om kommunerne vil gøre det. Og hvis kommunerne benytter den ret, de får, til at råde over en andel af visse ungdomsboliger, så følger der også økonomiske forpligtelser med for kommunerne.

[Mejdahl]

Når jeg nu er ved ungdomsboligerne, skal jeg føje til, at det kan være praktisk med ensartede regler for bestyrelsessammensætning og beboerindflydelse for de kollegier og ungdomsboliger, som er opført med statsstøtte.

Ligeså er forslaget om, at en lejer skal opsiges, når lejeren ikke længere opfylder betingelserne for at bebo en ungdomsbolig, rimeligt med den elastik, der er i bestemmelsen.

4. Maj Kollegierne er nævnt som eksempler på den bemyndigelse, boligministeren efter lovforslaget får til generelt at give nødlidende kollegier, der ikke er opført med statsstøtte, samme status som statsstøttede ungdomsboliger. Vi er med på at give denne bemyndigelse, men forudsætter, at eventuel renoveringsstøtte afholdes inden for de i forvejen afstukne økonomiske rammer.

Uddelegering og regelforenkling, de almindelige bemærkninger, punkterne I og II, kan vi også støtte lige så vel som bygherreansvaret i III.

Som jeg allerede har sagt, kan jeg på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Da jeg læste overskriften, blev jeg også, sådan som fru Lizzie Lichtenberg, glædeligt overrasket og troede, at nu kom boligministeren med noget, jeg ville sidde og klappe i mine små hænder over, nemlig at nu skulle man til at afhænde noget af alt det her almennyttige boligbyggeri. Men det var jo, som fru Lizzie Lichtenberg sagde – hun sagde det ikke sådan, men så skal jeg gøre det – falsk varebetegnelse. Det var jo ikke det, det handlede om – desværre.

Ministeren siger i sin skriftlige fremsættelse: »Lovforslaget indeholder i det væsentligste en udmøntning af en række af Boligministeriets bidrag til afbureaukratisering og forenkling af lovgivningen.« Det lyder jo også meget godt, indtil man har læst teksten i forslaget. For så er det faktisk næsten lige så falsk en varebetegnelse.

Det, det handler om, er, at boligministeren delegerer sin myndighed ud til kommunerne og i nogle tilfælde til Landsbyggefonden, og det finder vi i Fremskridtspartiet er forkert. Vi kan ikke se, at der foreligger nogen hverken afbureaukratisering eller forenkling. Det kan godt være, at man kun skal have en tilladelse én gang, men når det handler om støttet byggeri,

må det være sådan, at det skal styres af dem, der giver støtten, og det er også dem, der skal have ansvaret.

Den ansvarsforflygtigelse, som dette lovforslag giver udtryk for, er vi i Fremskridtspartiet meget imod.

Når jeg går ind på de enkelte bestemmelser i lovforslaget, må jeg sige, i hvert fald når det handler om nr. VIII, at opsigelsesreglerne i ungdomsboliger, hvor man siger, det kun er studerende, der skal kunne bo der, og så skal de flytte, når de er færdige, slet, slet ikke er stramme nok. Jeg håber i hvert fald, at vi under udvalgsarbejdet kan få dem strammet op, så det bliver helt sikkert, at en sådan bolig kun kan bebos, mens man følger en uddannelse. Der er jo ingen af os, der ikke ved, at man på universiteterne kan være tilmeldt et eller to fag i årevis, og jeg hørte her i weekenden om en studerende, som havde boet på et kollegium i 17 år! Og det skyldes altså, at han har været tilmeldt et eller to fag på Københavns Universitet. Sådan nogle ting skal naturligvis strammes op, således at det ikke kan lade sig gøre.

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide af boligministeren, hvad det egentlig betyder, at kommunalbestyrelserne skal råde over de her 25 pct. af ungdomsboligerne. Der er en fin formulering. Men drejer det sig om flygtningeungdom, eller hvad er det for nogle ungdomsårgange, som har andre problemer end den del af ungdommen, som forslaget ellers handler om?

Alt i alt er jeg nødt til at sige, at Fremskridtspartiet ikke kan medvirke til at få gennemført dette lovforslag. Vi håber, at der kommer nogle stramninger i det, inden det kommer til anden behandling. Ellers vil vi stille de fornødne ændringsforslag.

Marianne Jøved (RV):

For størsteparten drejer lovforslag nr. L 134 sig om ændringer, der skal forenkle lovgivningen. Det er Det Radikale Venstre stærkt interesseret i. Det drejer sig f.eks. om delegering til kommuner af godkendelsesbeføjelser vedrørende ændringer i almennyttige boligselskaber og forenkling af regler om udlån og tilskud fra Boligselskabernes Landsbyggefond.

Men derudover rummer forslaget også fornuftige ændringer, som vi også støtter, vedrørende kollegier og ungdomsboliger. De er så-

[Marianne Jelved]

mænd nævnt, men jeg skal gerne gøre det igen: Nødlidende kollegier opført uden statsstøtte kan blive støtteberettigede; det er 4. Maj Kollegierne. Kommunerne får adgang til at råde over hver fjerde ungdomsbolig med henblik på løsning af unges boligproblemer og adgang til at opsigte beboere i ungdomsboliger, som har afsluttet eller afbrudt studierne.

Som helhed er det et fornuftigt lovforslag, som vi håber kan få en konstruktiv behandling i Boligudvalget.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget, som vi har til første behandling i dag, indeholder mange elementer og er et led i regeringens afbureaukratisering.

Vi i Centrum-Demokraterne har ikke de helt store problemer med lovforslaget; men dermed er ikke sagt, at vi ikke har nogen spørgsmål til nogle af de mange elementer. Lad mig blot nævne bestemmelserne om byggeskader, opsigelsesregler, bestyrelsessammensætning og udnyttelse af ungdomsboligerne. Øvrige elementer har vi ikke på nuværende tidspunkt nogen bemærkninger til.

Jeg er sikker på, at vi under udvalgsarbejdet vil få svar på mange af disse spørgsmål, og jeg skal blot tilkendegive, at Centrum-Demokraterne kan medvirke positivt i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Lysholm Christensen (KRF):

Boligministeren foreslår her en række ændringer, som umiddelbart virker velmotiverede og velbegrundede, og vi kan da straks sige, at de fleste af punkterne har vi ikke nogen umiddelbare bemærkninger til, andet end at vi godt kan medvirke til en gennemførelse.

Jeg tænker her på de regelændringer, der er foreslået vedrørende ungdomsboliger med hensyn til muligheden for at opsigte lejere, som ikke længere er under uddannelse, adgangen til at råde over et vist antal boliger til ungdomssociale problemer og ensartede regler for styrelsessammensætning og den slags ting. Det har vi ikke nogen bemærkninger til. Vi synes, det lyder fornuftigt.

Hovedtanken i dette her er jo, at ansvar og forpligtelse bliver lagt ud til kommunerne i større udstrækning, og det er også en hovedtendens, som vi kan tilslutte os i Kristeligt Folkeparti.

Men der er alligevel nogle af reglerne, som vi ikke umiddelbart helt kan gennemskue, og dér ser vi frem til at få belyst problemerne i udvalget. Det drejer sig bl.a. om pkt. I om delegering af beføjelser til kommunen ved afhændelse. Det er også spørgsmålet om Byggeskadeafondens ret til regres og den slags ting.

Vi ser frem til at få tingene belyst, og så vil vi tage stilling, men umiddelbart skulle der ikke være de helt store problemer med hensyn til at tilslutte sig lovforslaget.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en altovervejende positiv modtagelse af dette lovforslag, der jo, som en række ordførere også har bemærket, indeholder en række forskellige ingredienser. Det, der dog er den overvejende del i forslaget, er, som det også står i fremsættelses-talen, at det er et lovforslag, der i alt væsentligt er udtryk for afbureaukratisering og forenkling af en række af de regler, der på dette område hører ind under Boligministeriet. Som vi også ved tidligere lejligheder har været inde på, arbejder vi på at gøre tingene så overskuelige, så hurtige, så afbureaukratiserede som overhovedet muligt. Derfor er bl.a. også det, der går igennem dette lovforslag, den meget vide uddelegering af kompetence til kommunerne.

En række af ordførerne har været inde på, om det nu blot var tilstrækkeligt at uddelegere kompetencen, om pligter og ansvar også kom til at følges ad.

Jeg vil ikke gennemgå alle dette lovforslags enkelte paragraffer, men blot pege på nogle enkelte, hvoraf det ganske tydeligt fremgår, at vel får kommunen nu efter dette forslag en råderet, men med denne råderet følger også økonomiske forpligtelser. For jeg er helt enig med de ordførere, der har givet udtryk for, at hvis man skal have mulighed for at disponere, skal der også samtidig dermed følge et økonomisk ansvar for de dispositioner, man foretager.

Dette kan jeg bl.a. sige i relation til den bestemmelse, som hr. Mejdahl og hr. Svend Andersen og jeg tror også fru Kirsten Jacobsen var inde på, om muligheden for kommunerne for nu at disponere over op til 25 pct. af ledige lejligheder inden for ungdomsboligbyggeriet.

Det er jo en ret, som kommunerne allerede har i henseende til det almennyttige byggeri, og vi har ment, at det var rimeligt også at udstræk-

[Boligministeren]

ke den til den del af det støttede byggeri, som ungdomsboligbyggeriet jo er. Vi giver kommunen en mulighed for at gøre det, og jeg vil gerne understrege, at det jo er frivilligt, om den ønsker at benytte sig af det, hvis der er det, der i lovforslaget kaldes boligsociale problemer.

Det kan være forskellige økonomiske situationer, som en ung står i, hvor man måske ikke umiddelbart kan honorere de huslejer, som man ellers er forpligtet til ved indflytning. Der kan også være rent sociale problemer. Hvis en kommune – og det er jo trods alt kommunerne, der formentlig er bedst til at vurdere sådanne enkeltssituationer – skønner, at her står en ledig lejlighed, som kommunen vel at mærke i så tilfælde også er parat til at afholde udgifterne for at leje, vil man i et stykke tid kunne overlade den til en sådan person.

Men det, der naturligvis går igen for ungdomsboligerne, er, at den personkreds, der – afhængigt af, hvilken del af lovgivningen vi taler om – er berettiget til at bo der, naturligvis for visse kollegiers vedkommende udelukkende er studerende; for andre, der også har særlige uddannelsesbehov, er det naturligvis den hovedkategori, der skal bo der.

Så vil jeg gerne med hensyn til den stramning af reglerne, der også ligger i forslaget om, at man nu ikke bare *kan*, men *skal* opsig dem, der har fuldført deres uddannelse, sige, at jeg er helt enig i – jeg tror, det var fru Lizzie Lichtenberg, og jeg tror også, nogle af de senere talere var inde på det – at det aldrig har været og aldrig skal være meningen med disse boliger, at de skal være evigtvarende boliger for evighedsstudenter. Det er dem, der opfylder et studieforløb, således som Undervisningsministeriet også i bekendtgørelsen opfatter en studerende person. Det er de retningslinjer, vi agter at følge på dette område, og jeg tror faktisk, at alle vil være enige i, at den slags boliger, der er opført med et specielt behov for øje, nemlig de studerendes behov, ikke skal være, om jeg så må sige, varmestuer for en helt anden kategori af unge mennesker, som i stedet bør søge ud på det almindelige boligmarked og finde sig en lejlighed dér.

Der har været nævnt spørgsmål om regresreglerne. Baggrunden for det er omtalt i lovforslagets bemærkninger. Jeg skal meget gerne udbyde det under udvalgsarbejdet, men det er altså spørgsmålet om at sidestille bl.a. de private

andelsboligers ansvar med entreprenørers ansvar, som vi allerede kender det fra lovgivningen i øvrigt. Det er et forslag, som vi også vil udmønte i overensstemmelse med de retningslinjer, som Landsbyggefonden skal følge i denne forbindelse, og jeg er naturligvis meget parat til at komme nærmere ind på det i udvalget.

Det har været nævnt af nogle af ordførerne, at man måske kunne fristes til at tro på – nogle håbende og andre frygtede det – overskriften: »Afhændelse m.v. af almennyttige boligselskabers ejendomme«. Fru Kirsten Jacobsen sagde: Hurra, hurra! For nu var der virkelig tale om, at man udmøntede det, som fru Kirsten Jacobsen så gerne så, nemlig muligheden for at afhænde de almennyttige ejendomme.

Jeg tror, det har været klargjort for alle, at det ikke er det, dette forslag tager sigte på, men jeg vil gerne sige, at i konsekvens af også den boligpolitiske redegørelse, vi her i efteråret havde til drøftelse, har jeg i Boligministeriet nedsat et udvalg, der arbejder med, hvordan man eventuelt kunne give de lejere, der måtte ønske det – efter samme regler som dem, der gælder for det private byggeri – mulighed for at overtage deres almennyttige bolig enten som ejerbolig eller som andelsbolig. Vi har også opereret med tanken om det, der hed delt ejer-/lejerskab, hvor man måske gradvis kunne overtage sin bolig.

Det er altså et internt arbejde, vi for øjeblikket har i Boligministeriet, og det har som sagt desværre – eller heldigvis, som man nu opfatter situationen – ikke noget at gøre med dette forslag.

Der har fra anden side været sagt en del om de regler, der er gældende for kollegierne. Også her kan jeg sige, at en af de ting, vi er stødt på, er opdelingen i de regler, der gælder for den ældre kollegiemasse, bl.a. det, som står nævnt i forslaget: 4. Maj Kollegierne, og de regler, der gælder for de nyere kollegier. Det har medført, at disse noget ældre kollegier, hvad vi vel nok efterhånden må kalde 4. Maj Kollegierne, har været udsat for at skulle dække nogle omkostninger i forbindelse med deres drift og i forbindelse med deres vedligeholdelse. Det gør, at vi synes, det er rimeligt, at de bliver stillet på samme måde som andre kollegier. Det er baggrunden for dette forslag.

Med disse ord siger jeg tak for den overvejende positive indstilling. Vi er naturligvis parate til at bidrage i Boligudvalget, hvis der er

[Boligministeren]

problemer, og jeg håber på, at vi hurtigt kan få vedtaget lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det, der får mig til at tage ordet, er den måde, hvorpå ministeren forklarede at de 25 pct. af ungdomsboligerne, som kommunen skulle have til rådighed, skulle anvendes.

Jeg vil godt sikre mig, at ministeren enten bekræfter eller afkræfter, at der kan blive tale om, at man anbringer nogle af de førtidspensionister, som er narkomaner, kriminelle, alkoholikere osv., i disse ungdomsboliger, som er beregnede til folk, der skal studere. Vi har set i fjernsynet, hvordan de med deres støjende adfærd terroriserer beboerne i ældreboliger. Er det meningen, at de skal ind at terrorisere beboerne i disse boliger, hvor de unge mennesker først og fremmest skal læse?

Har man ikke har nogen betænkeligheder ved det? Eller kan ministeren klart sige: Jamen det er ikke den slags, der vil kunne blive anbragt?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når nu boligministeren selv gør opmærksom på, at hun stadig væk arbejder på sin gamle idé om at privatisere den almennyttige boligsektor, vil jeg godt lige henlede opmærksomheden på, at i bemærkningerne til dette forslag skriver boligministeren, at godkendelseskompetencen vedrørende salg af almenyttige boliger, hvor der er boligheder, fortsat skal ligge i Boligministeriet, at det er hensigtsmæssigt, at denne godkendelse stadig væk sker i Boligministeriet.

Jeg går ud fra, at det står ved magt, således at de ideer, ministeren har, ikke går ud på, at det her bliver et springbræt til en generel udvidelse af kommunernes bemyndigelse til at godkende afhændelse af almennyttige boliger.

For det andet spurgte jeg ministeren om nedlæggelse af lejligheder og om, hvordan regeringen har forestillet sig at kommunalbestyrelserne skal opretholde den restriktive praksis, der hidtil har været gældende. Det fik jeg ikke noget svar på. Det vil jeg meget gerne have.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Jeg fik ikke noget helt klart svar på, hvad det var for boligsociale problemer, ministeren ville løse. Jeg spurgte, om det blot var at flytte et problem fra ét sted til et andet, således som også fru Kirsten Jacobsen antydede det.

Når nu ministeren er så ivrig efter at få fastsat regler for, hvornår andre unge skal fraflytte en ungdomsbolig, er det så også ministerens agt at fastsætte regler for, hvad der er et socialpolitisk problem, og hvornår et socialpolitisk problem ikke længere eksisterer, og skal der så finde fraflytning sted straks, på samme måde som for dem, der ikke længere er under uddannelse?

Boligministeren nævnte selv, at økonomi kunne være årsag til, at kommunerne rådede over boligen. Er det således, at når den unges økonomi igen er sådan, at man er i stand til selv at betale, så kan man ikke længere bo der, selv om man i øvrigt efter de gældende regler kunne have boet i ungdomsboligen?

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Som jeg sagde i mit første indlæg, er dette lovforslag i altovervejende grad udtryk for en delegering af kompetence til kommunerne. Deri ligger også den forenkling, at kommunerne nu selv må gøre op med deres intentioner, om det er nogle, de har lyst til og råd til at følge op, bl.a. i relation til det problem, der nu har været draget frem: Vil man benytte sig af den mulighed, man nu får for at lade unge med det, der i lovforslaget hedder »boligsociale problemer«, optage en ledigbleven lejlighed i disse ungdomsboliger?

Jeg har ikke til hensigt til at fastsætte regler for, hvordan kommunerne skal administrere dette. Det ville harmonere utrolig dårligt med den afbureaukratisering, forslaget er udtryk for. Det, der ligger i det, er, at kommunerne nu selv få en mulighed for at sige: Her er en ledig lejlighed. Den vil vi gerne besætte med en ung, der måtte have problemer af den ene eller anden karakter.

Jeg vil godt give fru Kirsten Jacobsen ret i, at det da godt kan være unge, der har særlige stofproblemer. Det kan også, som jeg nævnte i mit første indlæg, være nogle, der måske har økonomiske problemer, der gør, at de ikke lige her og nu kan dække huslejen. Men det er aldeles frivilligt for kommunen, om den vil benytte sig af dette. Den kan gøre det, og den kan lade være.

[Bolligministeren]

Jeg har ikke til hensigt af karakterisere den enkelte modtager af denne mulighed over for kommunen. Det er kommunen faktisk langt bedre til at gøre, end vi er herinde. Det går som sagt igen både i denne bestemmelse og i de andre, at vi siger: Det må I tage ansvaret for, men dermed også den forpligtelse, der ligger i, at så skal I også selv betale for det. Jeg tror nok, at vi erfaringsmæssigt alle sammen ved, at man tænker sig om to gange, når der er tale om en økonomisk modydelse.

Hr. Holger K. Nielsen spurgte mig i anden omgang – jeg undskylder, hvis jeg ikke fik det med første gang – hvordan vi vil sikre, at kommunerne ikke generelt går ind for at nedlægge i større omfang end tidligere. Kommunerne vil fra behandlingen af dette lovforslag vide – hvad der også fremgår meget tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, det står der – at vi naturligvis fra Boligministeriets side går ud fra, at den meget restriktive praksis, vi hidtil har fulgt, dengang det lå under Boligministeriet, vil blive fulgt af kommunerne. Det er oplagt, at hvis der skulle opstå problemer i nogle kommuner, må vi naturligvis se på det i ministeriet. Men som sagt fremgår det meget tydeligt af lovforslaget, at vi regner med, at kommunerne administrerer på samme måde, som vi overordnet her har lagt til grund for den lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om boliger for ældre og personer med handicap og lov om individuel boligstøtte. (Kommunal garanti ved fraflytning, aflastningsboliger, indberetning og beboerindskudslån m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Udgangspunktet for Socialdemokratiet er hensynet til de ældre, hensynet til at sikre tryk- hed og skabe hensigtsmæssige rammer for vore ældre. Det skylder vi dem, og det har de vel også med rette krav på. Derfor har vi længe set frem til, at det her lovforslag skulle blive fremsat. Længe har vi fundet behov for at få visse af disse ændringer på plads.

Man kan selvfølgelig undre sig lidt over alle disse krumspring, ministeren åbenbart har følt sig foranlediget til, før der kunne tages stilling. Men det må vi jo konstatere at ministeren har haft behov for. Det, vi så kan glæde os over, er, at nu ligger forslaget her.

Først er der spørgsmålet om ændring af boligstøtteleven. Svært har det været at se fornuf- ten i, at personer, der endda forbliver i deres hidtidige bolig, blot fordi den efter ombygning ændrer status, skal betale indskud for at blive boende. Derfor kan vi selvfølgelig støtte den ændring af lovforslaget, som er med til at give den nødvendige tryk- heds her.

På samme måde må det klart siges at være rimeligt, såfremt der er tale om genhusning, at man sikrer en rimelig overgang ved flytning til en anden bolig.

Tilsvarende kan jeg vedrørende ændringen af ældreboligloven tilkendegive vores støtte til, at kommunerne nu får adgang til at leje ældre- boliger til aflastningsformål. Man bliver næ- sten helt opstemt over, at en sådan tilladelse bliver givet, ud fra forventningen om et kom- mende større behov for aflastningsboliger.

Ændringen af § 17, stk. 3, hvorefter der gives kommunal garanti for dækning af istandsættel- sesudgifter ved fraflytning af ældreboliger, der er anvist af kommunen, kan vi ligeledes støtte.

Med hensyn til den sidste ændring skal jeg klart udtrykke nærmest en forventningens glæ- de ved, at ministeren fremkommer med forslag om indberetning af påtænkte ældreboliger. Det giver muligheder for en mere realistisk måde at opgøre vores fremtidige ældreboligbyggeri på. Til tider tror jeg det kunne være gavnligt set i relation til en noget urealistisk debat, der bliver